

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1308/2023
05.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ...– Општина Штрпце, коју заступају пуномоћници Милош Кукурековић и Душан Живковић адвокати из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа пуномоћник Драган Вељковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3839/2022 од 23.11.2022. године, у седници одржаној 05.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3839/2022 од 23.11.2022. године као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3839/2022 од 23.11.2022. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 230/20 од 02.03.2022. године у ставу првом, другом и четвртном изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев и обавезује се тужена да тужилци за период од 01.03.2017. године до 31.12.2019. године на име накнаде штете исплати:

а) на име разлике између минималне и исплаћене зараде укупан износ од 48.637,90 динара и то:

- за мај 2017. године износ од 1.670,63 динара,
- за јун 2017. године износ од 524,36 динара,
- за август 2017. године износ од 1.676,68 динара,
- за октобар 2017. године износ од 524,36 динара,
- за новембар 2017. године износ од 524,36 динара,
- за јануар 2018. године износ од 4.327,02 динара,
- за фебруар 2018. године износ од 524,36 динара,
- за март 2018. године износ од 3.059,46 динара,
- за април 2018. године износ од 1.791,91 динара,

- за мај 2018. године износ од 4.327,02 динара,
- за јун 2018. године износ од 1.798,39 динара,
- за јул 2018. године износ од 3.070,52 динара,
- за август 2018. године износ од 4.342,64 динара,
- за септембар 2018. године износ од 526,26 динара,
- за октобар 2018. године износ од 4.342,64 динара,
- за новембар 2018. године износ од 3.072,52 динара,
- за децембар 2018. године износ од 1.798,39 динара,
- за јануар 2019. године износ од 6.581,42 динара,
- за март 2019. године износ од 120,55 динара,
- за април 2019. године износ од 534,68 динара,
- за мај 2019. године износ од 948,82 динара,
- за јул 2019. године износ од 948,82 динара,
- за август 2019. године износ од 534,69 динара и
- за септембар 2019. године износ од 120,57 динара,
- за октобар 2019. године износ 948,82 динара

све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог преписа пресуде.

б) на име разлике између додатка на зараду у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године обрачунатог на зараду у висини минималне зараде и исплаћеног додатка на зараду укупан износ од 22.112,09 динара и то:

- за мај 2017. године износ од 756,61 динара,
- за јун 2017. године износ од 236,61 динара,
- за август 2017. године износ од 756,61 динара,
- за октобар 2017. године износ од 236,61 динара,
- за новембар 2017. године износ од 236,61 динара,
- за јануар 2018. године износ од 1.952,61 динара,
- за фебруар 2018. године износ од 236,61 динара,
- за март 2018. године износ од 1.380,61 динара,
- за април 2018. године износ од 808,61 динара,
- за мај 2018. године износ од 1.952,61 динара,
- за јун 2018. године износ од 808,61 динара,
- за јул 2018. године износ од 1.380,61 динара,
- за август 2018. године износ од 1.952,61 динара,
- за септембар 2018. године износ од 236,61 динара,
- за октобар 2018. године износ од 1.952,61 динара,
- за новембар 2018. године износ од 1.380,61 динара,
- за децембар 2018. године износ од 808,61 динара,
- за јануар 2019. године износ од 2.959,27 динара,
- за март 2019. године износ од 60,27 динара,
- за април 2019. године износ од 267,34 динара,
- за мај 2019. године износ од 474,41 динара и
- за јул 2019. године износ од 474,41 динара,
- за август 2019. године износ од 267,34 динара,
- за септембар 2019. године износ од 60,27 динара,

- за октобар 2019. године износ од 474,41 динара,

све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног преписа пресуде,

в) **ОДБИЈА** захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да накнади тужиљи трошкове целог поступка у укупном износу од 68.800,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду састава одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 230/20 од 02.03.2022. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој за период од 01.03.2017. године до 31.12.2019. године исплати на име разлике између минималне исплаћене зараде укупан износ од 48.637,90 динара и на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег додатка на зараду према Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и исплаћеног додатка укупан износ од 22.112,09 динара, све са законском затезном каматом на појединачно одређене износе почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, као неоснован. Ставом II изреке, утврђено је да је тужба тужиље против туженог ради исплате на име накнаде штете због неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са рада повучена и ставом III изреке обавезана је тужиља да туженом накнади трошкова парничног поступка у укупном износу од 27.000,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 3839/22 од 23.11.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 230/20 од 02.03.2022. године у ставовима првом, другом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужиља, због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе, са предлогом да се о истој одлучи у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је дала одговор на ревизију. Трошкове је тражила.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. ЗПП, Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. став 2. тог закона одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. ЗПП и оценио да је ревизија тужиле основана.

У поступку доношења побијане другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у утуженом периоду била у радном односу код тужене на неодређено време у звању референта са утврђеним коефицијентом за исплату зараде у висини од 8,30. На основу налаза и мишљења судског вештака економско – финансијске струке, утврђени су појединачни износи тражене разлике зараде за спорни период у две варијанте. Према првој варијанти, висина разлике између минималне и основне зараде која је тужили исплаћена без увећања по Закључку Владе Републике Србије износи 48.637,90 динара, док висина разлике на име тзв. „косовског додатка“ обрачунатог на зараду у висини минималне зараде износи 21.120,09 динара, а према овој варијанти је тужбени захтев одређен. По другој варијанти, нема разлике у заради коју тужилац потражује, јер је зарада коју је тужилац примио са тзв. „косовским додатком“ већа од минималне зараде.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца сматрајући да је исплаћена зарада тужили правилно обрачуната уз увећање од 50% месечно, јер је са тзв. „косовским додатком“ реализована у већем износу од минималне зараде. Стога по налажењу нижестепених судова тужила неосновано потражује утужену разлику.

Врховни суд не прихвата овакво становиште нижестепених судова, јер налази да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужила на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“ бр. 113/17 и 86/19) има право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужила у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Законом о буџету припада и право на увећање зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака тужили је у спорном периоду плата обрачуната у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужила има право на исплату плате у висини минималне зараде и увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужили са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Из ових разлога тужила има право на утужену разлику плате, па су нижестепене пресуде преиначене и тужбени захтев усвојен.

Како су преиначене нижестепене пресуде и усвојен тужбени захтев поводом ревизије тужиље, то су преиначене нижестепене пресуде и у погледу одлуке о трошковима, тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиља је успела у ревизијском поступку, па јој на основу члана 153. став 1, 154. и 163. став 2. Закона о парничном поступку, припадају потребни трошкови целог поступка према оствареном успеху у спору у укупном износу од 68.800,00 динара. Висина је одмерена на име тражених и опредељених трошкова за састав тужбе у износу од 9.000,00 динара, приступ на једном одржаном рочишту у износу од 10.500,00 динара, на име трошкова вештачења износ од 8.000,00 динара, састава жалбе у износу од 18.000,00 динара и састава ревизије у износу од 18.000,00 динара, све према важећој АТ, као и на име такси за тужбу и првостепену одлуку у износу од по 1.900,00 динара, таксе на жалбу и другостепену одлуку у износу од по 1.900,00 динара, за ревизију у износу од 3.800,00 динара и одлуку о ревизији у износу од 5.700,00 применом важеће Таксене тарифе.

Туженој не припадају трошкови одговора на ревизију из разлога што се не ради о трошку који је потребан за вођење парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП.

На основу члана 165. став 2. ЗПП Врховни суд је одлучио о трошковима поступка као у ставовима трећем и четвртом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**